

opusdei.org

Historia Opus Dei w Chile

5 marca 1950 roku pierwszy kapłan Opus Dei, ksiądz Adolfo Rodríguez Vidal, przybył do Chile, wysłany przez Założyciela, świętego Josemaríę Escrivá de Balaguer, aby rozpocząć tam pracę apostolską Dzieła.

24-09-2024

Ksiądz Adolfo został zaproszony przez kardynała José Marię Caro Rodrígueza, arcybiskupa Santiago de Chile, i mieszkał w jego domu przez

pierwszy miesiąc pobytu w tym mieście.

W kwietniu przejął zarządzanie rezydencją uniwersytecką - którą nazwał „Alameda” - znajdującą się przy Avenida Bernardo O'Higgins 2138, która do tej pory była prowadzona przez doradcę Akcji Katolickiej, prał. Raúlą Péreza Olmedo, który między innymi zorganizował w Rzymie przybycie Opus Dei do Chile.

Rezydencja została przeniesiona na ulicę Huérfanos 1931 a następnie na ulicę Alameda 1955. Obecnie, pod nazwą Alameda, znajduje się pod adresem Dunkerque 9133.

16 czerwca 1950 r. papież Pius XII zatwierdził Opus Dei jako Instytut na prawach papieskich. Tego samego dnia ksiądz Adolfo Rodríguez po raz pierwszy odprawił Mszę Świętą w ośrodku Dzieła w Chile. Jednak z powodu braku tabernakulum, nie

mógł pozostawić tam
Przenajświętszego Sakramentu.

Bardzo szczęśliwy, 16 lipca, w święto
Matki Bożej z Góry Karmel, napisał
do Rzymu: „Mamy Pana z nami od
rana (...). Matka Boża z Góry Karmel
jest patronką Chile, i dzisiaj nie
mogło jej tu też zabraknąć”.

Na początku ksiądz Adolfo, który był
z wykształcenia inżynierem
okrętowym, wykładał w szkołach
inżynierii i ekonomii na
Uniwersytecie Katolickim. Bardzo
wcześnie zaczął również nauczać w
Szkołe Inżynieryjnej Uniwersytetu w
Chile. Stamtąd, wraz z pracą
kapłańską, prowadził nieustanną
pracę apostołską, która przyniosła
obfite owoce.

Pierwsze powołania

W połowie 1951 r. hiszpański student
José Enrique Diez dołączył do księdza
Adolfo, aby pracować przy

początkach apostolstwa Dzieła w Chile. Studiował prawo na Uniwersytecie Katolickim. Kilka lat później został przewodniczącym centrum studenckiego tego wydziału. W 1953 r. przybył trzeci członek Dzieła, José Manuel Domingo Arnaiz, inżynier okrętowy.

Wkrótce pojawiły się pierwsze chilijskie powołania do Opus Dei: Juan Cox, José Miguel Ibáñez, Pablo Vial i Francisco Baeza, a także żonaci mężczyźni, tacy jak Eduardo Infante, Fernando Dávila, Emilio Donoso, Carlos Cuevas.

W 1953 roku przybyły pierwsze kobiety: Dorita Calvo, Petrita Angulo, Rosario Gómez Antón i Patricia Ylarraz. Założyły one pierwszą żeńską rezydencję uniwersytecką przy ulicy Moneda 1847, która później przeniosła się do Nicanor de la Sotta, a obecnie, pod nazwą

Araucaria, znajduje się przy ulicy Lyon 1174.

Wkrótce pojawiły się powołania wśród chilijskich kobiet, między innymi takich jak M. Elena Wielandt, Mayella Irarrázaval, Eugenia Armijo, Eliana Azúa, Texia Toro, Olga Villarreal, Alicia Sandoval i María Eugenia Pino; a także wśród zamężnych kobiet: Marita Tezanos Pinto, Laurita Prado, María Teresa Correa, Luz María Videla, Ana Luz Ossandón, Ana Maria Silva, Elena Costabal, Magdalena Vial, itd.

Dzięki łasce Bożej praca apostolska rozwijała się i potrzeba było więcej rąk do pracy. Pojawili się kolejni kapłani do współpracy w dziele apostolskim. We wczesnych latach byli to ksiądz Francisco Martí i ksiądz Antonio Martín. W tym samym czasie niektórzy Chilijczycy udali się do Rzymu, aby formować się u boku Założyciela, uczyć się

ducha Dzieła i aby uzyskać doktorat w jednej z dyscyplin kościelnych. W 1955 roku wyjechał Pablo Vial.

Następnie José Miguel Ibáñez, Fernando Iacobelli i Eugenio Zúñiga. Kilku z nich zostało wyświęconych na kapłanów i powróciło do pracy w Chile.

W 1956 r. rozpoczęła się praca apostolska w Valparaíso i Viña del Mar. W 1963 r. w Chimbarongo, w Szóstym Regionie, w Szkole Rolniczej Las Garzas. W 1965 r. rozpoczęły się podróże apostolskie do Concepción, a w 1973 r. do Rancagua.

Bóg wyznaczał drogę rozwoju poprzez ludzi z Opus Dei, którzy zamieszkali w prowincjach lub biskupów, którzy poprosili o obecność apostolską Dzieła w swoich diecezjach. Wkrótce w tych miejscach organizowano rekolekcje i działalność formacyjną dla wielu osób.

W 1954 roku otwarto Szkołę-Gospodarstwo „Lar”. W 1960 roku otwarto Poliklinikę El Salto przy ulicy Antonia Prado 0199, wykorzystując stajnię i przylegającą do niej mleczarnię, podarowane przez jedną ze współpracowniczkę. W 1961 r. utworzono Fontanar, szkołę dla gospodyń domowych, które chciały ukończyć szkołę i podjąć studia zawodowe.

Od samego początku niektóre osoby z Dzieła wyjechały do pracy apostolskiej w innych krajach. Ximena Ovalle wyjechała do pracy w Australii; Lucía Johnson do Stanów Zjednoczonych; María Angélica Cáceres do Paragwaju. Juan Cox do Rzymu. W ostatnich dziesięcioleciach XX wieku prałat Dzieła chciał, aby niektórzy chilijscy mężczyźni i kobiety udali się do pracy w Niemczech, Belgii, we Włoszech, Japonii, Szwecji, na Słowacji, w

Polsce, Izraelu, Estonii, na Litwie, w Kazachstanie i Australii.

W latach 1969-70 niektórzy rodzice założyli szkoły Los Andes i Tabancura, powierzając ich duchowe kierownictwo Dziełu.

Wizyta świętego Josemarii w Chile w 1974 roku była prawdziwym kamieniem milowym. Przez jedenaście dni prowadził intensywną katechezę. Podczas nieformalnych spotkań, jako kapłan i Ojciec, mówił o Bogu, Kościele, sakramentach i życiu chrześcijańskim. W przyjacielskich rozmowach odpowiadał na duchowe troski wielu ludzi. Najliczniejsze spotkania odbywały się w jadalniach szkół Tabancura i Los Andes. Z kilkoma rodzinami modlił się w sanktuarium Lo Vásquez, w Piątym Regionie. Założyciel pozostawił niezatarty ślad, który dał decydujący impuls do pracy Opus Dei w tym kraju.

Do tego czasu Dzieło składało się z bardzo młodych ludzi: kilku specjalistów i sporej liczby studentów uniwersytetów i kierunków technicznych. Po katechezie Założyciela w Chile Dzieło znacznie się rozrosło. Najbardziej widoczny jest rozwój pracy apostołskiej w Concepción, Viña del Mar, Antofagasta, Temuco, Valdivia, Arica, Iquique, La Serena, Osorno, Puerto Montt, Punta Arenas, Los Angeles, itd. Powstał również Universidad de los Andes, a także szkoły techniczno-zawodowe Necedal i Almendral, zlokalizowane w dzielnicy La Pintana w Santiago.

Papież Jan Paweł II mianował księdza Adolfo Rodrígueza biskupem diecezji Los Angeles 6 lipca 1988 roku. Został on konsekrowany w katedrze metropolitalnej przez kardynała Juana Francisco Fresno, arcybiskupa Santiago, 28 sierpnia. Swoją diecezję objął 4 września. Jego

dewizą biskupią było „Non ministrari sed ministrare”, nie (przyszedłem), aby mi służyło, ale aby służyć.

Dotychczas wielu mężczyzn i wiele kobiet zostało poruszonych jasnym i głębokim przesłaniem Dzieła: zaproszeniem do osobistej świętości we własnym stanie, poprzez pracę zawodową. W tym samym duchu, wielu księży diecezjalnych może również uczestniczyć, poprzez Stowarzyszenie Kapłańskie Świętego Krzyża.

Ci, którzy znają Opus Dei, wiedzą, że najważniejszą pracą jest ta, która jest wykonywana wewnątrz osoby.

Dzieło chce pomóc ludziom spotkać Boga. Z tego powodu liczy się ludzka i duchowa formacja, którą otrzymuje każda osoba. Bóg zna pracę, która jest wykonana i pracę, która jest wykonywana każdego dnia. I ta praca może być źródłem głębokiej

radości dla każdego, zwłaszcza, że
jest to praca Pana, dzieło Boże.

---

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/article/historia-opus-dei-w-chile/](https://opusdei.org/pl-pl/article/historia-opus-dei-w-chile/)
(16-02-2026)